

»UNESCO PROJEKT: Kam z odpadnim materialom«

Na naši šoli smo se letos na veliko dotaknili ekologije in problematike mikroplastike. V skrbi za naš planet smo se tudi prvošolci aktivno lotili reševanja problematike pretiranega onesnaževanja našega planeta, ki nastane zaradi prekomerne onesnaženosti in potrošnje.

Spraševali smo se, kam gredo kupi odpadkov, ki nastajajo vsak dan? Ogledali smo si avdio-video posnetek in se pogovorili o onesnaženosti našega planeta Zemlja. V sodelovanju z *Javnim podjetjem Okolje Piran* smo se učili pravilnega ločevanja odpadkov.

Pogovor smo navezali na recikliranje – kot eden od načinov zmanjševanja količine odpadkov. Kako vplivajo onesnažene vode, zrak in zemlja na ljudi, živali in rastline?

Pozornost smo usmerili v našo okolico in поблиže spoznali naše morje in podmorski svet rta Madona, ki skriva veliko morskih organizmov, morske travnike, razbitine potopljenih bark in še marsikaj. Nedaleč od rta Madona pa leži najgloblja točka Tržaškega zaliva, popularno imenovana »podvodni Triglav.«

V Piranskem akvariju so učenci imeli možnost spoznati podvodni svet in prebivalce našega morja. Vendar kakor vsako življenjsko okolje, je tudi naše morsko dno ogroženo in potrebuje našo skrb za čistočo. Iz odpadnega materiala smo ustvarjali morsko dno in življenje v njem.

Nastali smo krasni izdelki, s katerimi želimo osveščati vse, kako pomembno je, da se vsi trudimo, da zmanjšamo onesnaževanja našega planeta, vsak za svoj košček. Mi smo se odločili, da bomo čuvali naš naravni zaklad. Izdelke smo opremili s sporočili, ki nam jih sporočajo živa bitja. In pred našo učilnico je nastala razstava, ki osvešča mimoidoče o okoljskih problemih in o vplivu človekovega vedenja na okolje.

Učenci so spoznali postopek recikliranja in katere materiale lahko recikliramo.

V šoli že ločujemo nekatere odpadke in imamo koše za papir in plastiko, v jedilnici pa še za ostanke hrane. Spraševali smo se, kaj pa lahko naredimo, da je odpadkov vse manj? Ideja je prišla, da lahko ustvarjamo iz odpadnega materiala, tako stvarjem damo še eno življenje in zmanjšamo količino odpadkov.

Učenci so imeli kar nekaj idej. Iz praznih plastenk je nastala Škratova dežela.

Ob zaključku praznovanja 100. obletnice rojstva pisateljice Ele Peroci smo iz odpadnega papirja ustvarjali hiške Muce Copatarice. Razstavo si lahko ogledate na spodnji povezavi:

<https://video.arnes.si/watch/ppg5747ydxm1>

Skupaj z učenci 5. in 7. razreda smo oblikovali razstavo v šolski knjižnici. Starejši učenci so pod vodstvom učiteljice Nadje Janko izdelali bralno hiško Muce Copatarice. Hiška je obogatitev šolske knjižnice, v njej pa mlajši učenci z veseljem prebirajo slikanice in poslušajo pravljice.

V božično-novoletnem času smo si z učenci ogledali Andersenovo risanko o stari ulični svetilki, kjer so učenci razmišljali o odpadni svetilki, ki je s pomočjo reciklaže dobila novo vlogo, in tako še eno življenje – v tovarni so jo stalili v vroči peči in ponovno vlili v kalupe za svečnike.

Učence sem vprašala, katere predmete imajo oni doma, ki jih ne uporabljajo več. Učenci so naštevili oblačila, obutev in knjige. Pogovorili smo se o tem, kam dajo oblačila, ko jih prerastejo? Kaj naredijo z obutvijo, ko jo prerastejo?

Na vprašanje, katerih predmetov imajo oni doma največ, ki jih ne uporabljajo več, smo hitro dobili odgovor, da imajo doma veliko igrač.

Učenci so predlagali, da izpeljemo menjalnico igrač, in tako smo igračam, s katerimi se nismo več igrali, dali še eno priložnost. Stara igrača je drugemu otroku prinesla novo veselje.

V tem času smo za starše pripravili nastop in skupaj smo izpeljali ustvarjalne delavnice, kjer smo za izdelavo novoletnih voščilnic uporabili predvsem star papir oz. stare darilne vrečke.

Pri pouku smo se pogovarjali tudi o steklu, ki ga lahko recikliramo. Iz odpadnih steklenih kozarcev za kisle kumarce, olive,... smo izdelali lončke za umirjanje.

Kaj pa iz naših starih oblačil? Iz naših majic, ki smo jih prerastli smo najprej odrezali rokave in ovratnike. Pri šivanju nam je pomagala učiteljica. Potem smo jih poslikali z barvami za tekstil nastale krasne eko vrečke.

Ob zaključku lahko rečem, da smo se v 1. a razredu izredno potrudili, da smo iskali načine, da zmanjšamo količine nastalega odpadnega materiala. S pomočjo recikliranja smo ga spremenili v uporabne predmete, ki jih lahko uporabljamo vsak dan.

Učenci so se strinjali, da je prijetnejše živeti v čistem, zdravem in prijaznem okolju.

Razredničarka Senja Rojc Križman